

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: קלמיקוב	שם פרטי: סבטלנה
-------------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: שייכטמן	בלועזית	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: סבטלנה	בלועזית	מין: ז / נ תאריך לידה: 6.4.1940
מקום לידה (ישוב, מחוז): קייב	בלועזית	ארץ לידה: אוקראינה
שם פרטי של האב: אברהם	שם פרטי ושם נעורים של האם: שיינדל	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		
שם נעורים של האישה:		
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: קייב	בלועזית	ארץ המגורים: אוקראינה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): כפר צ'קלובסק		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור:	תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1990	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי בשנת 1940, שנה לפני המלחמה. לפני המלחמה אבי בנה בית חדש. אבי לחם בזמן המלחמה בצבא הרוסי ונהרג.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביונדראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

הרבה יהודים עזבו את העיר עוד לפני שהנאצים הגיעו. אני עזבתי עם משפחתי, סבתי מצד אבי ודודתי נשארו. סבתי הייתה זקנה ולא האמינה שהנאצים יוכלו לפגוע במישהי זקנה. דודתי נשארה כי סבלה מדלקת ריאות חמורה. כשהנאצים הגיעו, יצאה הודעה שכל היהודים חייבים להתאסף עם מזוודות ופרטי נכס שיש להם, גם זהב ועוד. כל היהודים היו בטוחים שלוקחים אותם לעבודות, ולא חלמו שיקרה מה שקרה. הם הגיעו לבאבי יאר. הנאצים ירו בהם על שפת בור גדול וקברו את כולם. מספרים שהאדמה עוד זזה זמן מה מהאנשים שנקברו חיים. עד היום יש שם קבר אחים גדול. גם סבתי ודודתי נהרגו שם. סבתי מצד אמא נפטרה מרעב, כיוון שלא היה אוכל כשר לאכול. קרובת משפחה שלי, שחיה ברוסיה, הייתה אמורה להישלח לגרמניה. היא לא הסכימה ונשארה עם ילדיה. הנאצים הגיעו והרגו אותה לעיני הילדים. בזמן המלחמה, כשהיינו בכפר צ'קלובסק, נאצים השתלטו על הבית שלנו.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

כשחזרנו אחרי המלחמה, הבית היה ריק. למדתי בבית ספר, לאחר מכן למדתי קרמיקה במכללה 7 שנים. לא הייתה עבודה בתחום, ולכן התחלתי שוב לימודים של 7 שנים במקצוע טכנולוגי. לאחר מכן עבדתי בחברה לאווירור וחשמל. כשגרנו בקייב הרגשנו מדי פעם את האנטישמיות לאחר המלחמה, בעיקר מצד הצעירים. בבתי קברות יהודים הגיעו צעירים שהרסו את המצבות. לא נתנו ליהודים להתקדם בעבודה. היו מקרים שדפקו בדלת והרביצו ליהודים. לעיתים שמו פתקים עם כינויי "יהודים מסריחים" בשנת 1986 היה פיצוץ בכור האטומי בצ'רנוביל. המון אנשים נפטרו מהקרירה, הרבה מחלות התפתחו באותה תקופה. כמו כן, באותה תקופה התגברה האנטישמיות, נסיונות גוברים להאשים את היהודים.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'): נא לכתוב בגוף ראשון

בשנת 1990 האנטישמיות התגברה והרבה אנשים פחדו לצאת לרחוב. זו הייתה הסיבה העיקרית לעליה. בארץ הייתי באולפן חצי שנה ולאחר מכן עבדתי בחדר אוכל במפעלי ברום שליד באר שבע. לקחתי כל עבודה שהייתה, אף אחד לא רצה טכנאית בגילי בלי שפה.